

[Kaj Hansen.]

måde er man alligevel i stand til at indskrænke den samlede ugentlige arbejdstid inden for den samlede tid.

Jeg håber på forståelse i udvalget for disse synspunkter og vil medvirke til at nå frem til et så godt forslag som muligt, men jeg må lige sige til venstres ordfører i denne sag, hr. Jens Peter Jensen, når han siger: niks pille ved dette, at det kan jo ikke være meningen: når vi får et lovforslag, må det være udvalgets opgave, i den udstrækning det er muligt, at få det forbedret, og jeg har faktisk et håb om, at det kan lade sig gøre.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne er indforstået med mange af de problemer, som er rejst her af tidligere ordførere netop i denne lovgivning, og vi vil på forhånd sige, at vi går ind for den gradvise ændring, som er blevet skitseret af udvalgets flertal, og som ministeren jo også har fulgt. Vi er godt tilfredse med, at der bliver lidt større fleksibilitet, og selv om vi nok forstår problemerne for de mindre næringsdrivende og nærbutikkerne, som de kaldes, tror vi, at fremtiden for dem også ligger i et samarbejde mellem nærbutikker inden for bestemte områder, og det giver denne fleksibilitet netop mulighed for. Vi håber, at udvalgsarbejdet vil afsløre, hvor der er politisk flertal for det, som her er fremlagt.

Kurt Hansen (VS):

Det er da rigtigt, som det er sagt mange gange under den debat, der har fulgt i kølvandet på lukkelovskommissionens betænkning, at der faktisk er behov for en lidt mere fleksibel åbningstid for visse butikker. Det kan se ud, som om der er en kontrovers imellem på den ene side forbrugerne og på den anden side forretningerne og de ansatte. Jeg vil gerne gøre det klart, at vi ikke er noget forbrugerparti, vi dyrker ikke forbrugernes interesser, som bl. a. SF gav stærkt udtryk for i debatten her i dag.

Vi mener, der er nogle problemer, men det er problemer, der har sammenhæng med, hvordan arbejdstiden er indrettet, og når vi i dag står med 150.000-200.000 arbejdsløse, mener jeg, det er væsentligt at forsøge, om man kan løse problemet med hensyn til spidsbelastningsperioderne på en

anden måde end ved at lave en liberalisering eller lidt lempeligere bestemmelser, som der er lagt op til fra handelsministerens side. Jeg mener, man f. eks. kunne gå ind på tanken om en nedsat arbejdstid, der også kunne have sammenhæng med de problemer, der gør sig gældende i forbindelse med indkøb osv.; det kunne udmærket være noget, der var tilrettelagt f. eks. en formiddag. Det ville jeg mene var en af de måder, hvorpå man kunne tilgodese begge de nævnte synspunkter.

Jeg synes, det er helt oplagt, at hensynet til butikspersonalet må veje tungest. I dag er det jo sådan, at mange af de mennesker, som er ansat i de større supermarkeder, arbejder fra kl. 8 om morgenen til kl. 8 om aftenen om fredagen. Hvis vi gennemfører dette lovforslag, skabes der faktisk mulighed for, at de samme mennesker nu skal arbejde 3 dage om ugen fra kl. 8 om morgenen til kl. 8 om aftenen; der er ikke nogen garanti for, at det ikke vil komme til at ske. Af den betænkning, som ligger til grund for dette lovforslag, fremgår det, at 20 pct. af det butikspersonale, som er ansat inden for områder, hvor der er dispensation, arbejder alle ugens 7 dage; der er simpelt hen ikke tale om ugentlige fridage. Det synes jeg også er et argument, der må veje tungt, når vi diskuterer disse ting.

Det fremgår også af betænkningen, at næsten 80 pct. af det adspurgte butikspersonale ikke ønsker gennemført ændringer i lukkeloven, men ønsker den gældende arbejdstid opretholdt; det mener jeg også må veje tungt, når vi skal tage beslutning.

Det kan være, der måske findes andre måder at tackle disse problemer på, og jeg vil ikke sige, at en ugentlig formiddagsfrihed er den eneste måde. Men skal VS være med i en løsning af disse problemer, må man se dem i sammenhæng og tilgodese butikspersonalets interesser i rimelig udstrækning. Vi vil ikke være med til, at folk arbejder 7 dage om ugen uden frihed; vi vil ikke være med til, at der nu skal gives mulighed for, at folk skal arbejde ugentligt 3×12 timer om dagen, fuldstændig som det passer de forskellige store butiksindehavere.

En anden ting er jo — og det tror jeg nok vil undre nogen —: VS har aldrig talt de små handlendes interesser og har aldrig kørt med på den vogn, der ruller i disse tider,